olgu küll ainus tilgakene igaweste edasi woolawas aegade-ojas, aga meile inimestele, kelle elu ja olu aeg siin mailmas üsna ürikene on, meile on üks aasta ka küllalt suur ja tähelepanemise wäärt aeg. Mis ei saa kõik ühel ainsamal aastal maailmas ära tehtud ehk mis nähtud, iga minut ja iga tund toob uudist ette ja wautab wanat minewikku igaweste magama. Rahwad on aastaga langenud, saawad edesipidigi weel langema, riigid lagunenud ja mitmed mehed, kes üle maailma kuulsad oliwad, ei ole aasta päraft enam kohegil olnud, waid nad on ära kutsutud ja kadunud. Kui tähelpanemise wäärilise walmistusi ei ole ühe ainsama aastaga ära tehtud saanud ja keegi maailmalasteft ei wõi öelda, kui palju öieti maailmas üht ehk töist weel tegemata jäänud, ehk kui palju weel tehtud saab? — Seepäraft on igal mehel selge küllalt, et aasta üsna suur tähendus ja ajaarw meie eluraamatus on ja, et tubliste kõigeft jõuust töötades ehk tööd teheb aasta sees nõnda mõndagi mõnusat tükki ära teha wõime ja unistades nõndasama ka tegemata jätta; sellepäraft „tee tööd ja palu Jumalat, siis on kõik asjad majas korras!"

Pöörame omad silmad Eesti-rahwa pääle, siis peame ütlema, mitte kellegi meelitamiseks ega paitamiseks, waid tõele auuandmiseks, et usinus ja hoolus kõigel pool selle rahwa omanduseks on. Ta ei törgu ega tüdi mitte ära atra kandes ja ei karda ega pruugigi enam kohkuda, ka muid kõrgemaid ametid oma hooleks wõttes. Tüdinemata töötamise himu on teda ka nüüd nõnda kaugele aidanud, et enam kohegilt töisteft, meie maa-elulasteft palju taga ei ole jäänud, waid palju ennemine ikka sääl, kus nende liikmed kuidagi wõitujooksma juhtusiwad, sääl on ikka wõit meie omaks jäänud, olgu küll et sellegipäraft meie kitsamal isamaal weel mitte kõik töiste kaasinimeste sarnaseb õigused kätte ei taheta anda! — Tehkem aga, armsad suguwennad Eestlased, terwes waimus ikka kõige hoolega, nagu seninigi, tööd omais ametites ja waimuharimises edasi, jäägem kõigeft südameft ja